

Ἐπεὶ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος

Ἐδωσε πόνο η δική σου η φυγή
 μ' ἄφησες μόνο,
 πληγή στην ψυχή.
 Χάθηκε,
 πάει η ζεστή σου αγκαλιά
 Ακόμα κι αν πρόσωπα αλλάζει
 πολλά
 Τώρα μου λείπει η γλυκιά
 ζεστασιά.

Φιλία, ευτυχία, αγάπη μεγάλη
 που ζεις στην ψυχή μου,
 πατάς τη σκανδάλη,
 που ἴσους για μένα
 πολλά παραπάνω
 γι' αυτό στη ζωή μου κρατάς
 πρώτο πλάνο.

Και **τί μοι τῶν ἡδῶς¹** και πῶς να χαρώ;
Ἐπεὶ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος², μένω μοναχός εγώ.

Ἐμεινα μόνος, τα λάθη πολλά.
 Ἀξιζα λίγα και ἰδανικά
 μάθημα πήρα από λόγια σκληρά.
 Να με ρωτάν «**τίς φίλος³** ποθητός»,
 «**ἄλλος ἐγώ⁴**» να λέω, «ο υπερακριβός».

Φιλία, ευτυχία και στήριγμα μεγάλο
 που κάνεις το μυαλό μου να θέλει να πεθάνω
 και όνειρα κάνω με οθόνες κενές
 κανείς μας δεν είναι πια όπως χθες.
 Και **τί μοι τῶν ἡδῶς⁵** και πῶς να χαρώ;
Τὸν περὶ πάντων τῶν ἑταίρων ἀπώλεσα⁶ τον ποθητό.

¹ πῶς να το χαίρομαι

² όταν χάθηκε ο φίλος μου

³ ποιος (είναι) φίλος

⁴ ένας ἄλλος εαυτός

⁵ πῶς να το χαίρομαι

⁶ αυτόν που λογάριαζα απ' όλους τους συντρόφους πιο πολύ έχασα

Πηγές

Όμηρος, *Ιλιάδα* Σ 78-85

[Αχιλλέας]

Τὴν δὲ βαρὺν στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· «μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσεν· ἀλλὰ **τί μοι τῶν ἡδός, ἐπεὶ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος, Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῶν ἑταίρων, ἴσον ἐμῇ κεφαλῇ; τὸν ἀπόλεσα**, τεύχεα δ' Ἔκτωρ δηώσας ἀπέδυσσε πελώρια, θαῦμα ιδέσθαι, καλά· τὰ μὲν Πηληϊῆ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα ἡματι τῷ ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβαλον εὐνή».

[Αχιλλέας]

Κι εἶπε βαρυστενάζοντας ο γρηγοροπόδαρος Αχιλλέας: «Μητέρα, ναι, τα ετέλεσεν, ως εἶπες, ο Κρονίδης· ἀλλὰ **πὼς να το χαίρομαι; Μου εχάθη ο ποθητός μου Πάτροκλος, ο υπεράκριβος, ο φίλος της καρδιάς μου.** Ο Έκτωρ μού τον έσφαξε και τ' ἄρματα του επήρε θαυμάσια, θεόρατα, που εδῶκαν του Πηλέως δῶρον εξαίσιον οι θεοὶ σ' εκείνην την ημέραν, ὅταν εκείνοι σ' ἔφεραν σ' ἀνδρός θνητοῦ την κλίνην».

Διογένης Λαέρτιος, *Βίοι Φιλοσόφων*, 7.23

Ἐρωτηθεὶς *τίς ἐστι φίλος*, «ἄλλος», ἔφη (sc. ὁ Ζήνων), «ἐγώ».

Ὅταν ρωτήθηκε, *τι εἶναι φίλος*, «ένας ἄλλος», εἶπε (ο Ζήνων), «εαυτός».